

ДАМЯН ДАМЯНОВ
ВЛАК 33

chitanka.info

*Шейсет и осма... Лятото... В полето...
(Христова възраст — тридесет и три...)
Тя бе жена. Без възраст. „Жулиета“,
която даже името си скри.*

*А има ли значение как точно
се казваше? Защо са имена?
Запомних нея — хубава, порочна
и свята едновременно. Жена!...*

*Замръкнахме накрай града. В нивята...
Съвсем сами. Без дъхове дори.
Трева — цял бой... И как ни залюля тя!
И как ни залюля, и как ни скри*

*дори от божии погледи — звездите...
И как със дъх на мента и на мрак
бе всичко, всичко покрай нас пропито!
Лежахме вдън тревите... НеЙде влак*

*изсвири, изтреця и лудо мина...
Навярно той — пробягал покрай нас,
отнесе тридесет и трите ми години,
а с тях — и неизвестната жена.*

*Отнесе всичко. Някъде. Далече.
Зад някакъв голям превал се скри.
И само сверката му чувам в лятна вечер.
Ах, колко влакове изпратих вече,
но никой — с номер „тридесет и три“...*

20.04.1991 г.

Издание:

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN
954-8100-03-7

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.